

«MISERICORDIOSOS COM EL PARE»

6 desembre 2015

Aquest és el lema d'aquest Any Jubilar, que convida a experimentar la misericòrdia en la pròpia vida i mostra, com a Església, el rostre del Déu de la misericòrdia amb el nostre tarannà, oferint sobretot el seu perdó i la seva pau.

El dia 8, dimecres, festa de la Immaculada, el papa Francesc obrirà a Roma, a Sant Pere, la Porta de la Misericòrdia, per iniciar l'any del jubileu de la Misericòrdia.

A totes les catedrals del món, el proper diumenge, dia 13, s'obrirà també la porta de la misericòrdia. A la nostra Diòcesi serà a les cinc de la tarda d'aquest diumenge, a la porta dels Apòstols, després d'una processó des de la plaça dels Lledoners a la catedral.

Però també en alguns santuaris, basíliques i algunes esglésies s'obriran «portes de la misericòrdia» el mateix dissabte i diumenge durant algunes de les celebracions habituals. Això és perquè el Papa té molt d'interès que molts cristians experimentin l'abraçada del Pare de la misericòrdia. Trobareu en aquest full el llistat de santuaris i esglésies que he designat perquè es pugui rebre la indulgència jubilar com un moment intens d'un procés de retorn a Déu.

Durant l'any, com a Diòcesi, oferirem celebracions i activitats per ajudar-nos a viure'l. Però també cada lloc designat oferirà un programa propi per tal que tothom pugui gaudir del que se'ns ofereix en aquest jubileu. I no oblidem que jubileu significa «alegrar-se», «joia», «gaudir».

Algunes persones m'han preguntat el perquè d'aquest any convocat pel Papa.

Anoto breument algunes situacions viscudes en el meu ministeri de prevere i bisbe des de fa 42 anys, i constato que la majoria de preveres han viscut quelcom semblant.

Afirmacions després de confessions o converses: «Déu no em pot perdonar»; «si m'ha perdonat no visc tampoc en pau, perquè tinc una pena al meu interior que ningú me la pot treure».

Això es manifesta després d'escoltar:

- He estat covard i m'ha fet vergonya manifestar que sóc creient. No haguera pogut pujar en el meu partit polític, hagués estat la riota de la meua colla, m'hagueren considerat «carca» i marginat d'alguna manera.

- M'he allunyat de les celebracions els diumenge per mandra, perquè he descuidat la fe, perquè no vull embolicar-me, perquè he considerat prioritàries altres activitats.

- Tinc odi profund a persones per qüestions d'herència, de ferides rebudes, de traïcions... fins al punt que desitjo la seva mort.

- Per enriquir-me personalment no he tingut escrúpols per calumniar, per mentir, per no ser just en la paga als servidors i treballadors, per no procurar mantenir l'empresa i els seus llocs de treball, per robar manipulant factures i declaracions.

- No he estat responsable en el meu treball professional, i m'adono que aquesta actitud ha portat molt perjudicis a persones.

- He fet habitualment el salt en el meu matrimoni i he trencat el compromís de fidelitat, però mantenint exteriorment una actitud hipòcrita. He trencat el compromís matrimonial amb el divorci, potser sense un temps de reflexió, de petició de consell, de conversió...

- He impedit noves vides avortant... o exclouent fills quan en consciència tinc capacitat i possibilitat de tenir-ne.

I podríem continuar...

Doncs aquest Any Jubilar és perquè visquem plenament l'amor misericordiós de Déu el Pare, que en espera per abraçar-nos, retornar-nos la pau i trencar per sempre aquests nusos que ens tenallen i són un rosec que impedeix gaudir interiorment.

Aprofitarem aquest Any Jubilar?

Com a Església diocesana tenim la responsabilitat d'oferir-lo, però depèn de cadascú que esdevingui una gran oportunitat per a la nostra vida.

Mons. Francesc Pardo i Artigas
Bisbe de Girona